

ték 4 felv. 1809 május 10. Pesten. „Perseus és Andromeda”, énekes játék, 1810 jan. 22. Pesten. (Zenéjét szerzette: Pacha Gáspár.) (Erődi Jenő.)

Vide! (lat. — a. m. lásd! a „video” igéből); a súgókönyvekben használatos rövidítés az ott eszközölt huzások, kihagyások megjelölésére, oly formán, hogy a: „vi”-jelzésnél kezdődik a kihagyás és befejeződik a „-de”-vel megjelölt helyen.

Vidéki társulat-nak általában a kisebb, sokat utazó társulatokat szoktuk nevezni. Ma Csonka-Magyarországon nagyon kevés állandó színpadja, színháza van színészetünknek. A fővárosi színházakon kívül Szeged, Debrecen, Pécs, Miskolc, Székesfehérvár, Kaposvár, Kecskemétnek van olyan színháza, mely hosszabb-rövidebb ideig nyújt ott-hont egy-egy színtársulatnak. A többi társulat sűrűn kénytelen állomáshelyét változtatni. Ezek az u. n. vándor, vidéki társulatok. Az állomáscserét nagy és fontos adminisztrációs munka előzi meg, amit a társulat titkára szokott elintézni, ilyenek: hatósági játékgengedély megszerzése, alkalmas terem kibérlése, helyek lebéreltetése, tűzrendészeti vizsgálat kijárása, színpadépítés stb., stb. Mikor mindez megvolt, következik az „Előleges színházi jelentés” kinyomatása és kiragasztatása s csak ezek után vonulhat be a társulat, hogy esetleg két hét után mindez előről kezdődjék. (V. ö. Színigazgató. — Színtársulat.)

Vidor Dezső, színész, rendező, majd a Magyar Királyi Operaház titkára, az Országos Színészegyesület Színészképző Iskolájának igazgatója, sz. a biharmegyei Nagykerekiben, 1870-ben. Középiskolai tanulmányainak Nagyváradon jeles érettségivel történt befejezése után az Orsz. M. Kir. Színművészeti Akadémiára kerül, itt szerzett oklevele alapján 1893-tól öt éven át a nagyobb vidéki városok színházainak kedvelt énekes és drámai színésze, rendezője és igazgatóhelyettese. 1898-ban a budapesti Magyar Színház főrendezője, mely minőségben három éven keresztül végzett

kiváló működésével elismert nevet szerz. 1901-ben Keglevich István gróf intendáns előbb igazgatósági fogalmazónak, egy évvel utóbb pedig önálló színpadi rendezőnek nevezi ki a M. Kir. Operaházhoz. Ugyanitt 1908-ban olyképp változik tevékenységi köre, hogy Apponyi Albert gróf akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter megerősítésével a színház titkári állására kap kinevezést. Ebben a minőségében Bánffy Miklós gróf intendanturája idején (1917—1918-ban) két éven át az igazgatói teendőket is ő látja el. Az 1918-iki forradalom kitörése után ideiglenesen megváltik állásától és saját kérésére a vallás- és közoktatásügyi minisztérium művészeti ügyosztályába rendelik be, ahol különösen a vidéki színészet ügyeinek referenseként végez igen értékes munkát. 1922-ben Vass József dr. kultuszminiszter visszahelyezi az Operaház titkári állásába, ahol mindmáig működik. A jelenlegi vezetőség intézkedéséhez képest a lefolyt négy esztendő alatt egyfelől az intézet házi-muzeumának megszervezésével foglalkozkodott, mely „A M. Kir. Operaház Emlékgyűjteménye” címen 1930 október 18-án nyílt meg, másfelől a színház fenállásának ötvenedik évfordulója alkalmával megjelenendő nagy történelmi mű feldolgozásán buzgólkodik. — Eddig ismertetett tevékenysége mellett több mint húsz éven át fejtett ki kiválóan hasznos munkásságot az Orsz. Színészegyesület igazgatótanácsosa, számvizsgálója és alelnöke minőségében is. Nagy része volt az egyesület színésziskolájának létrehozatalában, mely iskolának kezdettől fogva — tehát 28 év óta — nagy tudású tanára, hat év óta pedig erélyes és buzgó igazgatója. V. D. művészeti téren teljesített sokoldalú munkásságán felül figyelemreméltó irodalmi tevékenységet is folytat. Egy kisebb füzet „A színészetről” című tankönyve a színésziskolának. „A színpadi rendező és munkája” című 1907-ben megjelent kötete a magyar könyvpiacra úttörő munka számba megy. 1909-ben vaskos kötetbe foglalta össze a Magyar Királyi Operaház 25 éves történetét. Ezenfelül számos színdarabot fordított német, francia és olasz nyelvből. — Felesége: